

דף עא.

עין משפט ב.ג.

יוז'ד פימן רלה סעיף ג

ג. הדיר את אשתו שלא תתקשת או לא תאכל דבר מין פלוני אפי' רע ולא טעמה אותו מעולם, ותלאו בהشمיש שאמר קונם תשמשך עלי אם תתקשתי או האכלי מין פלוני, או שאמר קונם הנאת תשמשך עלי אם תלכי לבית אביך יותר מחדש אם הוא דר עמה בעיר, או יותר מרגל אם הוא דר בעיר אחרת הרי זה יקיים ז' ימים ואז יוציא ויתן כתובה^ט. ואם היא נדרה שאמרה קונם מין פלוני עלי או קונם שלא תתקשת, או יאסר תשמשך עלי אם אוכל מין פלוני או תתקשת בקישוט פלוני או אם אלך לבית אבוי והבעל שמע ולא הפר לה יוציא מיד ויתן כתובה^ט. ולהרמב"ם^ט בנדחה היא וקיים הבעל אם רוצה לישב ולא תאכל מאותו המין תשב תחתיו, ואם הבעל אומר אי אפשר באשה נדרנית יוציא ויתן כתובה, וה"ה אם נדרה שלא תלך לבית אביה שאמרה קונם תשמשך עלי אם אלך לבית אבוי ושמע הבעל או לבית המשתה ושמע ולא הפר תשמשך עלי אם אלך לבית האבל או לבית המשתה ושמע ולא הפר לה, וה"ה אם אמרה קונם תשמשך עלי אם אעשה שום מלאכה ושמע ולא הפר, או אמרה קונם תשמשך עלי אם אשאל משכני דבר או אם אשאל kali ושמע ולא הפר.

עין משפט ד.

יוז'ד פימן רלה סעיף נח

הה. מד. הבעל מפר רק נדרים שיש בהם עינוי נפש או דברים שבינו לבין
אלא שבנדרים שיש בהם עינוי נפש כשמתייחסם מותרים לעולם,

פ. שם במשנה ותוספות, וכאותקמתא בגמ' בדף ע"א ע"ב, וכרב כהנא דין מאכליין לאדם דבר האסור.

צ. כיוון שלא הפר לה שונא אותה ואני יכולה לגור אצלו כלל, משום כך יוציא מיד ואני ממתין אפי' ז' ימים. ט"ז ס"ק ח'.

ק. בסוף פ' י"ב מאישות.

ר. ממשנה נדרים ע"ט ע"א.

ודברים שבינו לבינה אין התרה אלא לעצמו כל זמן שהוא תחתיו, ולאחר שתתגרש כל זמן שלא תנסה לאחר שאפשר שתחזר אליו מותרת, אבל לאחר שתנסה לאחר הנדר. אבל דברים שאין בהם עינוי נפש ואיןם דברים שבינו לבינה אינו יכול להפר.

יור'ד סימן רלה מעיף גט

עין משפט ה.

ט. מה. דברים שיש בהם עינוי נפש הם כגן רחיצה וקישוט ופירכוס אף לא תלתה הנדר או השבואה אלא ברחיצה של אותו יום עינוי נפש, אך אם שאין חל הנדר אלא ליום אחד. וי"א רחיצה וקישוט הוא דברים שבינו לבינה ^ש.

דף עא:**יור'ד סימן רלה מעיף גת**
עין לעיל דף עא. עין משפט ד

עין משפט א.

יור'ד סימן רלה מעיף ג
עין לעיל דף עא. עין משפט ב.ג.

עין משפט ב.

אה"ע פימן עד פעה א

א. הדיר את אשתו שלא תתקשת ^ת ותלה הנדר בתשמש כגן שאמר ^א קונם תשמשך עלי אם תתקשתי, תתקשת ^ב מיד ותאסר בתשמש. ומקימה שבעה ימים ואיז יוציא ויתן כתובה. וי"א ^ג דבעניות יקיים שנה

ש. ונפ"מ אם בהפרה נחים עולמית או רק כל זמן שהוא תחתיו. ת. מכתובות דף עי' ע"א, וע"ב ע"ב וכת"ק והרא"ש. ובלא תליה אותו בתשמש לאו כלום, דין אדם יכול לאסור דבר על חבריו ואפי' אשתו כ"כ הח"מ.

א. אבל אמר הנאת תשמשך עליך, לא מתסרא דהו משועבד לה, ח"מ.
ב. היינו אם תרצה והרשות בידי, וכופין אבל לא בשוטים. כ"כ הח"מ.

ג. מהרמב"ם כשםואל בע"א ע"ב ומפרש שמדובר ענין ז' ימים במקרה שנדרה היה וקיים הוא, ולא קימ"ל כך. וצ"ב דהרי בכח"ג לא צריך ז' ימים.

*****
את הספרים "דף הימי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסתמוכותיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהוצאה "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 02-5712225
email: minchat.aaa@gmail.com

אחד^ז ואות"כ או יתר או יוציא ויתן כתובה, ובעשירות יקיים ל' יום ולאחר כן או יתר או יוציא ויתן כתובה.

י"ד סימן רלה מעיף פז עין משפט ג.

ס. נד. הנודרת מתחמיש חל רק כسامرة הנאת תשמיshi עלי, אבל אמרה הנאת תשמיshi עלייך, אינו צריך להפר כיון שהוא משועבד לו^ח. וכן הבעל שאמר הנאת תשמיshi עלייך לא הוא נדר כי משועבד לה, אבל אמר הנאת תשמיshi עלי הוא נדר.

הגה: הבעל שנדר שלא להתקרב לאשתו עד זמן פלוני אם עשה ברצון אשתו הוא נדר, ואם לאו אינו חל.

הגה: האשעה שבקשה מבעלת לא לשמש עצמה והבעל כעס ונשבע שלא לשמש עצמה הגם שמחתה בו שלא ישבע חל הנדר כיון שבקשתה ממנו הרוי מחללה לו שעבודו, ומה שמחתה בו שלא ישבע עשתה זה שלא יכuous.

י"ד סימן רלה מעיף ג עין משפט ד.ה. עין לעיל עין משפט ב

אה"ע סימן עד מעיף א
עין לעיל עין משפט ב

י"ד סימן רלה מעיף ג עין משפט ו.ז.ז. עין לעיל עין משפט ב

ד. ועיין בח"מ דמסתפק אם לאחר שנה נתנים לה עוד שבוע, אך בדברי הרמב"ם משמע כמו התוס' שם.

ה. ממסקנת הגמ' בדף פ"א ע"ב, וכן בדף ט"ו ע"ב, ובכתובות ע"א ע"ב.
ו. מהרי"ז סי' א', ואם המחאה ברור לנו שהיתה על מניעת שימוש לא חלה בשבועה. פ"ת ס"ק י"ב.

אה"ע סימן עד סעיף ב.ה

ב ב. ז נדרה היא שאמרה קולם **תשמשך עלי אםatakshet** וקיים לה בזה
שלא הפר, יוציא ויתן כתובה^ח מיד.

ה ה. ט נדרה בקולם **תשמשך עלי אם אלך** לבית האבל או לבית המשתה
ושמע ולא הפר יוציא מיד ויתן כתובה, זה"^ה הוא שאמר כן יוציא
ויתן כתובה, ואם הוא טוען שהדירה בגל בני אדם פרוצים, אם הווחזקו
שם בני אדם פרוצים נאמן.

עין משפט ט.י. י"ד סימן רلد סעיף סב

סב. נא. נדרה שלא תלך לבית המשתה או לבית אביה ואמה,
או לא תלך למחול או לשיר או שלא לשם עזם זמר ושיר הווי
נדרי עינוי نفس.

י"ד סימן רלה סעיף ו

ו ה. הבעל שאמר לאשתו אני אוסר عليك שלא תלכי לבית אביך או קולם
עליך בית אביך לאו כלום, דין אין אדם יכול לאוסר דבר חבירו על
חבריו^ו.

אה"ע סימן עד סעיף ד.ו

ד ד. נדרה שלא תלך לבית אביה ותಲאתו בתשמש שאו יכול להפר ולא

ז. שם בגם' ולרמב"ם הברירה בידו, וكم"ל דיתן כתובה דהרי בידו היה להפר והר"ן חולק
עין בח"מ.

ח. דין נפ"מ להמתין זו ימים שהרי כבר קיימים.
ט. ואם הדירה הפוך שאמר לה קולם **תשמשך עלי אם לאatakshet**, אם לא תלכי לבית
האבל או לבית המשתה, דהינו לטובתה ודאי שלא יוציא ויתן כתובה, ומ"מ אם אינה
רוצה לקבל דבריו לא הוא ולא היא, אין להם דין מورد ומורדת, ולאחר ששנה חדש
יוציא ויתן כתובה דעת ששה חדשים אפשר בלי עוניה, כמו בס"י ע"ז כ"כ הח"מ.
ו. ודוקא בהתולה דבר שבידו חל הנדר כגון תלאן בתשמש. ט"ז ס"ק ט"ו.

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בחסכונותיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהוצאה "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הפר^ב, יוציא ויתן כתובה. ואם הוא זה שאמר קונם תשמשך עלי אם תלכי לבית אביך^ל יותר מחודש אם הוא דר עמה בעיר, או יותר מרגל אם דר בעיר אחרת, יקיים ז' ימים ויוציא ויתן כתובה.

ו. הדירה שלא תלך לבית המרחץ ותלה בתשmisח, בכרכים שבת אחת, ובכפרים ב' שבתות. ואם אמר לה שלא תגעלי נעלים ותלה בתשmisח, בכפרים ג' ימים, ובכרכ מעת לעת, יותר על כן יוציא ויתן כתובה לאחר^מ ז' ימים, ואם לא תלה בתשmisח יוציא מיד דין בידו להפר.

כ. שם במשנה דף ע"א ע"ב, ודעת הרמב"ם דתלי ברכינו ורק אם מוציא נותן כתובה דהיה בידו להפר, ודעת הר"ן דמוסיאה ולא יכול לומר לא איכפת לי מאשה נדרנית כ"כ הח"מ.

ל. ה"ה אם אמר בסתמא תמתין חודש כשמיאל, כ"כ הח"מ.
מ. אם לא יתר את נdro.